

48. Кинисала ми жална Димана

(Сланско, Порече)



кинисала ми горе планина
 јачмен да жнијат, лен да доберат.
 Је сусретова Турмана Турци,
 Турмана Турци, Катун Еѓупци!
 Је заплениле жална Димана,
 је одведоја катунска земја,
 катунска земја, катун чергарска!
 Што је чувале девет годиње,
 дење на сонце, ноќе на чере,
 на десеттата дете родило!
 Што је дадова два стапа в раце,
 два стапа в раце, торба на рамо!
 Је испратиле од село в село,
 јод село в село, нејзино село,
 нејзино село, нејзина куќа:
 Даруј ме, даруј, стара ле, мајко,
 жити ќерка ти, жална Димана!
 Ајде, јод тука, Катун Еџупке,
 кај имам ќерка, жална Димана?!
 Даруј ме, даруј, мила ле, снао,
 жити з'лва ти, жална Димана!
 Ајде, јод тука, Катун Еџупке,
 кај имам з'лва, жална Димана?!
 Даруј ме, даруј, мило ле, внуче,
 жити тетка ти жална Димана!
 Што е познало незино внуче,
 што е дадова ми(в)скион сапун,
 је испратиле шарена чешма,
 да го измијет белото лице!
 Тука поминал незин(и)от стопан,
 Да, ој, ти тебе, Катун Еџупке,
 да не помина една Еџупка?
 Не поминаа овде Еџупки,
 туку дај ми го да го надојам,
 да го надојам машкото дете!
 Го надојало, кај мајка пошло.

АИФ м.л. 1003, с. Сланско, Порече; пее Цветанка Пенческа; снимил Милан Ристески (1969); дешифрирал Драган Ристески; мелографирала Родна Величковска; се пее преку ден.